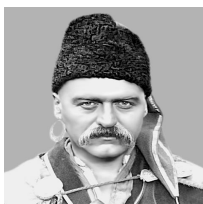

В. М. Войтенко, С. В. Тримбач

Гаврилюк Іван Ярославович

ГАВРИЛЮК Іван Ярославович (25. 10. 1948, с. Йосипівка Буського р-ну Львів. обл.) – актор. Член НСКіну (1972). Народний артист України (1992). Народний депутат України (від 2002). Орден «За заслуги» 3-го ступеня (2018). Закін. Київ. інститут театр. мистецтва (1970; майстерня [В. Івченка](#)). 1970–90 – актор Київ. кіностудії худож. фільмів ім. О. Довженка. Від 1989 – худож. кер. кінофірми «Україна», від 1991 – ген. дир. кінофірми «Воля ХХ». 1997–2002 – актор, реж. і сценарист кіностудії «Контакт». Характер. рисою його актор. гри є акцентуація на зовн. малюнкові ролі, що супроводжується емоц. вибуховістю. Від перших ролей Г. отримав амплуа коханця, часто драм. чи й трагіч. героя. Зіграв у фільмах, які належать до укр. поет. кінотечії – «Анничка» (Іванко, 1968, реж. Б. Івченко), «Захар Беркут» (Максим, 1971, реж. Л. Осика). Створив виразно романтич. образ Гриця у т/ф «Ой не ходи, Грицю...» (за п'єсою М. Старицького, 1979, реж. Р. Синько, «Укртелефільм»). Втілював образи діячів укр. історії: Василько Волинський («Данило, князь Галицький», 1987, реж. Я. Лупій, Одес. кіностудія худож. фільмів), Кармелюк у однойм. телефільмі (1985–86, 4 серії, реж. Г. Кохан), отаман Сірко («Чорна долина», 1988, реж. Б. Шиленко, кінооб'єднання «Джерело»). У д/ф «...якого любили всі» (1982, реж. Л. Осика), що присвяч. реж. і акторові Л. Бикову, виконав роль Ведучого. Продюсер і актор у стрічках «Карпатське золото» (Крапивич, 1991, реж. В. Живолуб, кінофірма «Україна») і «Чотири листи фанери» (Богдан Мазепа, 1992, реж. С. Курбанов, кінофірма «Воля ХХ»).

Фотоілюстрації

Основні ролі

Левко («Хліб і сіль», реж. Г. Кохан, М. Макаренко), Начальник курсів («Комісари», обидва – 1970), Михайло («Іду до тебе»; обидва – реж. М. Мащенко); Богдан («Жива вода», реж. Г. Кохан), Дмитро («Зоряний цвіт», реж. М. Ільїнський; усі – 1971); Сильвестр («Новосілля», 1973, реж. В. Ілляшенко), Валерик («Тривожний місяць вересень», реж. Л. Осика), Ленкін («Дума про Ковпака: Хуртовина», реж. Т. Левчук), Франчук («Канал», реж. В. Бортко; усі – 1975), Сайко («Ати-бати, йшли солдати», 1976, реж. Л. Биков), Власенко («Віщує перемогу», реж. В. Сивак), Богдан («Спокута чужих гріхів», реж. В. Підпалій; обидва – 1978), Клим Синиця («Вавилон ХХ», 1979, реж. І. Миколайчук), Окуневський («Повернення Баттерфляй», 1982, реж. О. Фіалко), Іван Калита («Небилиці про Івана», 1989, реж. Б. Івченко; усі – Київ. кіностудія худож. фільмів ім. О. Довженка); Макар («Це сильніше за мене», 1973, реж. Ф. Філіпов, «Мосфільм»); Іван Семенюк («Гори димлять», 1989, реж. Б. Небієрідзе, «Укртелефільм»); командир Рен («Залізна сотня», 2004, реж. О. Янчук, кіностудія «Олесь-фільм»).

Рекомендована література

1. Махтіна Є. Щасливої дороги. К., 1979.

Бібліографічний опис:

Гаврилук Іван Ярославович / В. М. Войтенко, С. В. Тримбач // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.]; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2006. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-28032>. – Останнє поновлення : 2018.

2001-2024 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).